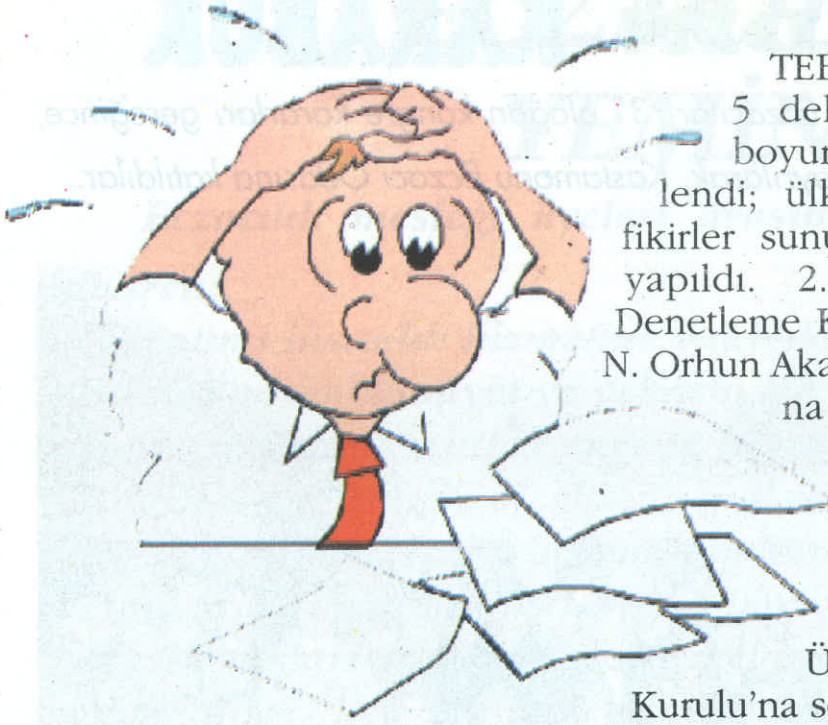

31. OLAĞAN BÜYÜK KONGRE NOTLARI :

TEB in 31. Olağan Kongresine 5 delege ile katıldık. 3 gün boyunca meslek sorunları incelendi; ülkenin geleceği hakkında fikirler sunuldu ve 4. gün seçimler yapıldı. 2. dönemden beri TEB Denetleme Kurulunda görev alan Ecz. N. Orhun Akar tekrar denetleme kuruluna seçildi. Karabük İl ve İlçeleri Zonguldak Eczacı Odasından ayrılarak Kastamonu Eczacı Odası'na katılmışlardır. TEB Merkez Heyeti Üyeliği ve Denetleme Kurulu'na seçilenler aşağıdakilerdir.

YÖNETİM KURULU :

Genel Başkan : Ecz. Mehmet DOMAÇ
 II. Başkan : Ecz. Akın ÇUBUKÇU
 Genel Sekreter : Ecz. Betül BILGETEKİN
 Sayman : Ecz. Erkal ALPHAN
 Üyeler : Ecz. Süha EKLER

Ecz. Sevgi YILDIZ
 Ecz. Hadi TOMRUK
 Ecz. Dinçer YILDIRMAK
 Ecz. İsmet UYSAL
 Ecz. Nagihan KÖSEOĞLU
 Ecz. Emrullah KALELIOĞLU

DENETLEME KURULU :

Başkan : Ecz. N.Orhun AKAR

Kongrede 8 Mart Dünya Kadınlar Günü nedeniyle Yönetim Kurulumuzun tümü bayan olduğu için Başkan Ecz. Sait Yücel tarafından kürsüye çağrılarak bir sunum yapmamız istendi. ve Özelleştirme konularında oda görüşlerimizi sunduk.

1. KONUŞMA

Sizlere, bütün meslektaşlarıma merhaba demenin sizlere ulaşmanın mutluluğunuyayaşıyorum. Örgütlü bir toplum olmanın bizlere verdiği iletişim gücünü sizlerle paylaşarak, sizlere kelimelerle dokunmak istiyorum.

Şair Orhan Veli' yi anımsatan bu sözlerimi ve heyecanımı ve coşkunluğumu mazur görün. Çünkü, hayatımda ilk kez böylesine çok sayıda meslektaşım ile buluşuyorum. Gelin, bu ilk tanışmamızı, coşkumuzu paylaşalım.

Biz eczacılar, birlikte eğlenir, birlikte ağlar, birlikte güleriz. Mesleğimiz, ilkelerimiz, geleceğimiz, bizi böylesine birleştirir. Çok onurlu ve aktif bir meslek örgütünün üyeleriyiz. Mesleğimiz gün boyunca sağlık hizmetleri sunmak ve koruyucu eczacılık yaparak hasta-hekim -eczacı üçgenindeki yerimizi tam anlamıyla doldurmamızı gerektirir. Ayrıca, itina, hassasiyet, insana saygı da mesleğimizin bizden istedikleridir. Bu beklentileri, ancak, işimizin başında bulunarak gerçekleştireceğimizin bilinci tümümüzde mevcuttur.

Gelin, bugün ilk soruyu kendimize soralım.

" Biz, bugün, insanlara yeterince bilgi sunduk mu ? diyerek kendimizi dürüstçe sorgulayalım.

Bizler, eczanelerimizde kaç saat mesai yapıyoruz ? Sözüm, bayan meslektaşlarıma.

Meslektaşlarımızın yarısını teşkil eden biz bayan eczacılar, mesleğimize ne kadar verici olabiliyoruz ? Evlilik çocuk yetiştirme sorumluluğu, genellikle mesleğimizi ikinci sıraya itip, eczanelerimizi, zorunlu olarak eşlerimize, babalarımıza bırakıyoruz. Oysa, halkımızın bizden beklediği sorumluluğu, mesleğimizi bilinçli yaparak yerine getirmek zorundayız. Analık gibi kutsal görevlerimizi elbette yapmalı, evliliğin paylaşımını elbette yaşamalıyız. Bütün bunlar, mesleğimize ayıracağımız zamanı azaltmamalı hepsini yürütmeliyiz.

Ülkenin aydınlarımızı, yoksa ülke sorunlarını sadece televizyondan veya gazetelerden izleyip üzölmekle mi yetiniyoruz. ? Lütfen, bizler, bu ülkenin geleceğiyle ilgili kararlara kendimizi katalım. Yaşadığımız belde, ilçe ve illerde katılımcı demokrasiyi yaşayalım, yaşatalım. Hiçbirini yapamıyorsak eleştirelim; eleştirmek, en demokratik hakkımızdır.

Erkek meslektaşlarımızı kutluyoruz; onlar daha etkin olabiliyorlar, mesleklerine ve ülke sorunlarına daha çok eğilebiliyorlar. Onların Bizlerden istediği de sanırım aynı sorumluluğu paylaşmaktır. Onların, bizim yufka kadın yüreklerimizde daha çok paylaşım bulacaklarına inanıyorum.

Gelin, bugün tek bir güç oluşturalım. Biliyorum ki bizler, birbirimizi yürekten seviyoruz.

Saygılar sunuyorum.

SAĞLIKTA ÖZELLEŞTİRME

2. KONUŞMA

ECZ. AYŞEMUR ÖZDEN (Kastamonu Eczacı Odası Başkanı) - Sayın Başkan, değerli meslektaşlarım; Kastamonu eczacıları adına hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Ben, karşıda bir levha görüyorum "Sağlık güvencesi sosyal devletin temel görevidir" diye yazıyor burada. İkinci Dünya Savaşından sonra dünya, sosyal devlet kavramıyla tanıştı. Bu model, geniş halk kitlelerinin, yani çalışan kesim ile kapitalin buluşmasıyla ortaya çıktı. Artık, sağlık, adalet, eğitim, sosyal güvenlik kavramıyla devletler, çalışan kesimleriyle uzlaşan bir tavır sergileyecektir. Bu kavram, ülkemiz anayasasındaki yerini almıştır. Türkiye sosyal bir hukuk devletidir.

1970'li yıllara gelindiğinde sağlık hizmetlerinin bütçedeki payının % 10' lara tırandığı görüldü. Bozuk ekonomik düzen içindeki ülkemiz hükümetlerine, bu dönemde IMF ve Dünya Bankası tarafından özelleştirme projeleri sunuldu.

1970'li yıllardan başlamak üzere, değişen her hükümetin, değişen her Sağlık Bakanı sağlıkta özelleştirmeyi gündem yaptı. 1980'li yıllarda serbest piyasa ekonomisinin esen güçlü rüzgarlarıyla özelleştirme kavramı neredeyse olmazsa olmaz bir

hal aldı. Uluslararası sermayenin bombardımanı devam ediyordu. 1990'lı yıllardaki bombanın adı globalleşme idi. Globalleşme, uluslararası sermayenin rahatça dolaşması anlamını taşımaktaydı. Uluslararası sermaye, ulusal sermayeyle birlikte sosyal devlet kavramının ağırlığının taşınmasının gereksizliğini biliyordu. Devlet ile çalışan kesimlerin bu uzlaşması artık sona erecektir. Sosyal Devlet, yavaş yavaş tasfiye edilecekti. Mevcut hükümetler, sermaye bekçiliğinin gereği, özelleştirme ödevlerini yerine getirmek için iyice yönlendirildi. Özelleştirme, bu yıllarda son şeklini aldı ve hızla uygulanmaya başladı. Bir anlamda özelleştirme gibi gösterebileceğimiz bu sistemde döner sermaye uygulamaları şeklinde hastane ticarethaneleri çalışmaya başladı. Mevcut hastanelerin özelleştirilmeleriyle ilgili yasa tasarıları şu anda komisyonlarda beklemektedir.

Büyük Osmanlı İmparatorluğunun bir Maarif Nazırı "Şu okullar olmasa Maarif Vekaletinin işleri ne kolay olurdu" buyurmuştur. Sağlık Bakanlığının da yaptığı bundan farklı olmasa gerek. Hükümetler, mevcut hastaneleri elden çıkardıktan sonra, Sağlık Bakanlığının ne yapacağı doğrusu merak konusu olacaktır. Devlet, yalnızca kar amacı güden bu işletmelere sağlık hizmetlerini teslim ederek sosyal devlet kimliğinden kurtulmak istemektedir. Bu projede vatandaşa düşen pay, ödediği sağlık primi karşılığında hizmet almaktır. Devlet, sağlık hizmetini, vatandaşa ücretsiz olarak vermemelidir. İnsanların doğumundan itibaren kazanılan yaşama hakkı gibi kutsal ve temel bir hakkın üzerinde kar güdülecek, kazanç düşünülecek bir politikayı reddediyoruz. Bu kolaycı düşünceden devleti kurtarmak zorundayız.

Tüm sağlık örgütlerinin birlikte hareket ederek bu politikaları kamuoyu önünde oldukça sesli bir tartışmaya açmak gerekmektedir. Sermaye yolaçmıştır, dönüşü yoktur. Unutmayalım ki, işimiz çok zor olacaktır.

Hepinizi saygıyla selamlıyorum.

